

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

PÉNZKÜLDEMÉNYEK:

a »Szászsebesi ipar- és gazdasági hitelszövetkezet« címére Szászsebesen küldendők.

Megjelenik minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fil. Ajánlköázásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fil. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér — sékelt díjak egyezség szerint. —

X. évfolyam.

Szászsebes, 1906, Március. 29.

13. szám.

Irány változtatás.

— (Irta: Bocskay József kerületi erdőőr.) —

Ha valaki vagy valami bizonyos cél elérése végett megindul s a cél irányát pontosan betartja, haladjon bár lassan, a kitűzött célt előbb-utóbb bizonyosan eléri, mert régi iaszág az, hogy a mi halad, el nem marad; ha azonban a cél felé meginduló irányát megváltoztatja, igyekezete többnyire hiába való marad s eredményre csak akkor lehet kilátása, ha a kiindulás helyes irányába visszaterelődik.

Mi, az állami kezelésbe vett erdőknél alkalmazott járási és kerületi erdőőrök a helyezettünk javítását célzó s már évek óta készülődő mozgalmat a veszprémmegyei kartársak nyílt felhívása folytán az elmúlt évben megindítottuk. A mozgalom ugyan lassan fejlődött, de — hála kivált lapunk buzgólkodásának — mintegy kilenc hónap lefolyása alatt mégis oda fejlődött, hogy most már bátran magadhatjuk neki az — »Országos mozgalom« — nevet.

A mozgalom alig öt hónapos korában, vagyis múlt év július hava tizenhatodikán azt az örömhirt vettük, hogy a mozgalom hosszas vajudása után csakugyan megszületett, az ennek célját feltűntető Emlékirat megszerkesztését pedig a veszprémi m. kir. állami erdőhivatal egyes tisztviselői, a munka felügyeletét pedig annak érdemes főnöke

voltak szivesek magukra vállalni. Ezt az örömhirt bizonyosan velem együtt a többi kartársak is a legnagyobb megnyugvással fogadták, annál is inkább, mert mozgalmunknak tulajdonképeni főcélja nem annyira a helyzet időleges javítása, hanem annak államosításunk által való végleges megoldása s így azt nem a közigazgatási erdészeti bizottságoktól, hanem a magas kormánytól s illetőleg magától az államtól várjuk s így az Emlékirat megszerkesztése valóban nem csak nagy tudást és körültekintést, hanem kivált a viszonyainkra vonatkozólag kiterjedt tájékozást, nem különben szakismeretet is igényel, ezeket pedig a szakmánkban járattan embereknel hiába keresnénk.

A sikert tehát biztosra vettük, mert megvoltunk győződve arról, hogy a nagy szaktudással megszerkesztett Emlékiraton kívül szerkesztőinek neve is sokat fog nyomni a latban s nagyban hozzá fog járulni ahhoz, hogy az Országos Erdészeti Egyesület jóindulatát és pártfogását is megnyerjük ügyünk részére.

Mult hónap tizenötödikén elismerőlegv ettük tudomásul, hogy a veszprémi m. kir. állami erdőhivatal tisztviselői az Emlékirat szerkesztéséről a sok hivatalos munkával való elfoglaltságuk miatt lemondtak. A kinek csak némi fogalma is van az állami erdőhivatalok nagy munkahalmazáról s tudja, hogy ennek feldolgozásához mily kevés számú munka erő áll rendelkezésre, a lemondást teljesen indokoltnak fogja találni s nem fog annak indító okául más háttérrel keresni.

Ezek után ki gondolhatott volna másra, mint hogy az Emlékirat megszerkesztésével lapunk, az Erdészeti Ujság szerkesztője lesz megbizva? Hiszen az erdőtiszt urakon kívül alig van ember, aki ügyünket jobban szíven viselné, mit nyilván bebizonyított azzal, hogy már egy évtizedet meghaladó idő óta érdekünkben fáradhatatlan tevékenységet fejt ki, melynek a kincstári kartársaknál már meg is van a fényes sikere s mozgalmunk fejlődése első sorban neki köszönhető, pedig hogy ezt annyira felkarolta, abból nem hogy anyagi haszna, hanem inkább kára lehetett, mert bizonyosan akadt akárhány kívülünk álló előfizetője, ki meguntván a mi ügyünkkel való bő foglalkozást, ezt megunta és a lap tovább járatásáról (bár helytelenül, mert egyikünk dolga kell, hogy valamennyiünké legyen) lemondott. Ő az, ki nem csak az erdőtörvényt, a járási erdőtisztek államosítása ügyének menetét, hanem a mi szolgálati és társadalmi viszonyainkat is teljesen ismer is így nálánál alkalmasabb és hivatottabb embert alig találhatunk volna olyat, kire az Emlékirat megszerkesztését teljes megnyugvással reá bízhattuk volna. Ő képes lett volna kézzelfoghatólag kimutatni, hogy mennyit munkálkodtunk az állam érdekében s hogy az a teher, mely államosításunkkal az államra nehezednék, nem lenne erre nézve elviselhetlen.

Egészen megfoghatatlan előttünk ezek után az, a mit íaz Erdészeti Ujság folyó évi február 22-iki számában olvastunk, tudniillik mozgalmunk

vezetőjének az a kinyilatkozása, hogy az Emlékirat összeállításával a »Veszprémi Lapok« szerkesztőségét bízta meg. Hogy a megbízottat akkor, midőn lapunk szerkesztője a nagy és fáradságos munka teljesítésének elvállalására ismételtelen hajlandónak mutatkozott, mi birta erre az elhatározásra, azt nem tudjuk elképzelni, annál kevésbé, mert ezt az eljárást mivel sem indokolta, de hogy ezek után úgy az Emlékirat helyes megszerkesztésébe, valamint egész mozgalmunk eredményébe vetett reményünk nagy mértéken megrendült az kétségtelen.

Ezzel a kinyilatkoztatással pedig távolról sem akarom a »Veszprémi Lapok« szerkesztősége ama tagjának vagy tagjainak akár politikai, akár közjogi vagy általános tudását kétségbevonni, nem akarom tőlük az ügyünk iránt való jóindulatot és lelkesedést sem elvitatni, mert meg vagyok győződve, hogy mindezekkel bőségesen rendelkeznek, hanem igenis kétségbe vonom azt s úgy hiszem, hogy ebben velem a tisztelt kartársak legnagyobb része osztozik, hogy azok, kik az Emlékirat szerkesztését magukra vállalták, annyira ismerjék a mi szolgálati és életviszonyainkat, hogy az ezekre vonatkozó adatokat — bár a veszprémi kartársak utbaigazítása mellett is — teljesen érvényre juttatni képesek legyenek. A minden vidékről összegyűjtött jegyzőkönyvekben foglalt s többnyire igen hiányos száraz adatok nem nyújtanak elég betekintést viszonyaink belső világába; ehhez a személyes, évek hosszú során át szerzett tapasztalat szük-

Mit vet ki a tenger.

A szomoru októberi nap köddel és esővel végződött. Esther Parnacott meggyújtotta a kicsi lámpát s az utolsó darab fát dobta a kályhában izzó parázsra, nehezett sóhajtván azonközben. Fél óra múlva bizonyára kifogy az olaj a lámpából s azontúl sötétben lesznek kénytelenek elülni, kifogyván a készletük egészen. Ha magában lett volna, bizonyára megkiméli az értékes világító és fűtő anyagot, csak hogy a gyermeke mindig rémülve sikoltott, ha a leszálló sötétség leplébe takarta a konyhó fehérre meszelt falain függő családi képeket. Holnap talán munkájuk akad s esetleg szükség lehet a világra, de hát a gyermek beteg volt s nem nyújthatott neki semmi egyebet, —

épen csak egy éjszakára való világosságot és meleget. Éhhalállal küzdöttek.

Esthernek férje ezelőtt négy éve hagyta el szülőhelyét s Dél-Afrikába indult avval a reménnyel, hogy ott könnyebben megtalálja azt a megélhetést, melyet Chilworthyban, szülőhelyének földjétől hiába várt; hátrahagyta őt és két éves fiacskájukat a konyhóban, melybe egybekelésükkor költöztek; ott hagyta arra az időre, míg majd az új hazában megtelepedhetik némiképen, kissé megszedi magát.

Esther vérmes volt. Hiszen a varrotűje már idáig is nagyon sokat működött és sokat hozott a háztartás költségeinek enyhítésére. Egy kicsi munkatöbblet mellett arra is elégséges lesz, hogy őt és kicsi gyermekét is eltartsa. Így tehát John Parnacott csakugyan el is ment, de miután Southamptont elhagyta, Esther életéből is tovatűnt. Sort sem irt, egyetlen életjelt sem adott magáról és semhogy rosszat gondoljon felőle, inkább halottnak hitte. Egy kis időre csakugyan sikerült is a háztartást rendben és együtt tartani, de lassankint

séges. Véleményem szerint nem elég az, hogy nélkülözésünket és bizonytalan jövőnket szép frázisokkal előtárva kérjük államosításunkat, hanem kérdésünknek biztos és megdönthetetlen számadatokkal kell támogatva lennie s én kételkedem abban, hogy a megbízottak az ehhez szükséges speciális ismeretekkel bírnának.

Mozgalmunk vezetői tehát az eredetitől s véleményem szerint a leghelyesebbtől eltérő más irányt választottak célunk eléréséhez s én és velem bizonyosan a kartársak százai — aggódva gondolunk arra, — hogy az irány váltogatásával eltérünk a céltól s azt soha el nem érve, minden eddigi fáradozásunk kárba vész s kezdhetjük majd újból az egészet, ha ugyan az első kudarc nem veszi el attól kedvünket.

Talán még nem késő visszatérni a helyes irányba, talán az Emlékirat szerkesztése még nem haladt nagyon előre, vagy talán még meg sincs kezdve. Talán indokolt lenne, ha a mozgalom vezetői erre a sok »talán«-ra nézve mielőbb felvilágosítanák a netán nyugtalankodó kartársakat. Vegyék fontolóra, hogy a hibás irány megváltoztatása nem szégyen, de erény.

Jótekonny táncmulatságok.

z élet nehéz küzdelmeiben elcsigázott test és lélek egyaránt megkívánják a szórakozást s a ki ezt magától megtagadja, egészsége rovására teszi. A szórakozás azonban csak akkor méltó az emberhez, ha nem lépi túl a tisztetség és mérték-

letesség határait, hanem mindvégig megmarad ezek medrében. Az ilyen mulatságból haszna van az embernek, mert arról szinte meg ifjodva s a további munkálkodáshoz erőt merítve távozik, ha pedig mulatságunkat akképp rendezzük, hogy abból még egyes némes célu intézmények útján más embertársainknak is legyen haszna, akkor valóban némes cselekedetet vittünk véghez. Ilyen két némes célu mulatságról számol most be az azokat rendező bizottság az alábbiakban:

Táncvigalom Perecsenyben.

Folyó hó 3-ikán tartották meg az ungvári főerdőhivatalhoz tartozó erdészeti altisztek szokásos évi mulatságukat, melynek tiszta jövedelme az erdészeti altisztek segélyező egyesületének javára szolgál. A segélyegyesület a felvidék erdős vidékein szétszórtan és többnyire elszigetelten lakó tagjaival már is érezteti a jótekonyságát sorcsapások alkalmával s bizonynyal ez a humánus cél érzi meg évről-évre az anyagi és erkölcsi sikert. Az esti vonat felülről, majd Ungvár felől hozta a mulatni vágyó fiatalságot. A vadászati tropheákkal és lampionokkal feldiszitett táncteremben 8 óra után ráhuzta Kotlár Miklós az igazi talp alá való, melyre a fiatalság — nem várva sok biztatást — alaposan hozzálátott a ropogós csárdáshoz. A mulatság anyagi sikeréről a rendezőség a következőben számol be. Belépő jegyek után 216 K, jegymegváltás illetve felülfizetés címén 314 K, összesen 530 K folyt be, mely összegből a 234 K-t kitevő összkiadás leszámítása után marad az egylet javára mintegy 300 K tiszta jövedelem. Felülfizettek: Stuka Pál 8 K, dr. Gulácsy Árpád, Kovácsy Elemér és Schneider Gusztáv 5—5 K, Gajotto Ferenc, Gajdos István, Méhely Gyula, Sauerman Károly és Seffler György 3—3 K, Huszár József, Surgent Ernő és Merényi Ignác 2—2 K, Kelen Gyula, Adamkovics Zoltán, Kroppf Ferenc, Mihalics János, Bertóthy Zsigmond, Homa János, Járos Gyula,

azok a nagyobb házak, melyek szomszédságába feküdtek s melyeknek dolgozgatott, — mind bezárultak — és most, négy évvel később, az éhhalállal állottak szemben.

A kunyhó mintegy mértföldnyi távolban feküdt a szétszórt házu várostól s Esther, ki sokkal büszkébb volt, semhogy segedelmet kért volna bárkitől, csak némán szenvedett. A doktorné mindent megtett, ami tőle tellett, de nem volt munka és Esther munkakedve, szorgalma és buzgósa dacára csak várt és megint csak várt. Mikor így ott ölbe rakott kezekkel s me-reven maga elé bámult a pattogó tűzbe, a gyermek nyugtalankodott az oldala mellett. Midőn pedig fejcskékjét anyja ölebe tette, ez hizelegve simogatta a haját.

— Nummy, oly nagyon éhes vagyok! Te nem?

Az asszony nem válaszolt. Mikor azonban a fény hirtelen megviágította az arcát, olyan árnyakat vélt végigsuhanni rajta, amilyeneket odáig még sohasem látott rajta. A rémület és iszonyat egy rohamától megkapatva ragadta ölbe a gyermeket.

— Jackie, fiam, tekints csak a lámpára — mondta gyengéden, de remegő hangon.

A fiu hátrafordította a fejét és félig lehunyta szemét, midőn a világosság beléjük sütött.

Esther karja görcsösen átszorította a testét midőn meglátta azokat a hamvas árnyakat a szemek alatt, azokat a mély gödröket a beesett arcon s azt a fájdalmas vonást a szintelen ajkai szélén. Ez volt minden, amit John Parnacottal kötött házassága neki hozott. Gyermek — az ő gyermekük — az éhhalállal küzködik, ő maga pedig segély- és gyámoltalan!

Esther Parnacott bánatos és gondtelt [arca korátsem tükrözte vissza gondolatait. Vad, örült gondolatok kergették egymást agyában s nem [egyszer vilant meg agyában a hullám, a ringató hullám gondolata, mely minden fájdalmának, minden bánatának egyszerre végét vetné.

Mozdulatlanul maradt ülve ott a lobogó tűz előtt, míg csak a lámpa lángja pislogni nem kezdett. Futólag oda pislantott s úgy rémlett előtte, hogy amint a

Petrecky János, Pécskay Döme, Guelmino János, Szabados Viece, Szusza Péter, Svenda László, Sipos Ferenc, Stern Lőrinc, Rickó Géza, Wittich Lajos és Vissy Aladár 1—1 K. Jegyeiket megváltották: V. Gy. 50 K, dr. Bantlin Ágoston és Rohn Severin 20—20 K, Elvert Pál, Rónay Antal, Reismans Samu és Reich Jakab 10—10 K, Araun Mór 6 K, dr. Bosnyák Béla, Fábry Jenő. Fircák Gyula, dr. Kerekes István, Reismann Herman, Saenger Nándor, Sziklay Lajos, Szieber István, Takács Miklós, Weisz és Spiegel és Werklín János 5—5 K, Boross Zsigmond, Ladányi Frigyes és Rezy Vilmos 4—4 K, Fidy Béla, id. Kárpa István, ifj. Kárpa István 3—3 K, Gasparik Pál, Horny Gusztáv, Aszalay Gyula, Haderdány András, Jákim István, Kaszás Ferenc, Kállay Mihály, Havassy Illés, Miskolczy János, Podhradszky Emil (Szászsebes), Papp Lajos, Póllányi Lajos, Réthy Atilla, Sztrilecky János, Sponták Mihály, Rózsay Rezső és Jackovics Miklós 2—2 K, Janovicki János 1 K. — Az erdészeti altisztek hálás köszönetet mondanak mindazoknak, kik jótékonyági célukban őket ezuttal is támogatták.

Táncmulatság Hosszufaluban.

A hosszufalusi m. kir. járási erdőgondnokság területéhez tartozó erdő altisztek a folyó évi 1906. február hó 3-án a Brassóvármegyében létesítendő — nyugdíj alapjuk — javára zártkörű táncmulatságot rendeztek.

A mulatság este 8 órakor kezdődött és a legnagyobb rendben s jókedv mellett világos reggelig tartott. Ami az anyagi és erkölcsi sikert illeti a mulatság fényesen sikerültnek mondható.

Az összes bevétel 262 K, kiadás 70 K maradt tiszta jövedelem 192 K, mely összeg a Hétfalusi takarékpénztárnál lett gyümölcsözőleg elhelyezve.

Nem mulaszthatja el a rendezőség, hogy hálás köszönetet ne mondjon ezuttal is mindazoknak, akik

ezen nemes cél támogatásában részt vettek és felülfizetésükkel bevételeinket gyarapították. Felülfizettek: Márer Benő és Eránosz Antal János m. kir. erdőfelügyelők 10—10 K, Jakab János m. kir. erdőmester és Donáth Sándor m. kir. főerdész 8—8 K, a »garcsini« fűrészkezelőség 5 K, Berl Áron és Török Mihály 4—4 K, Thal Andrásné, Gusbet Márton és Lukács Károly 3—3 K. Podhradszky Emil, Köpe Márton, Jnce Imre, Russz János, dr. Kozma Miklós, Demes Péter, Fünk Ottó, Mátis Bálint, Giró Szász István, Csorja Lázár, Gáli Vilmos, Schiel József, Bandy János és Buna István 2—2 K, Vikos József, Koszta Döme, Altbach Béla Lécc József, Gáspár Gyula, Dimény Mózes, Szórády Lajos, Tóth András, Péter Károlyné, Kohn Mór, Hobán József, Kocsis János, Fabich Gyula, Islik András, ifju Simon András és Borcsa János 1—1 K, Kádas József és Benkő Ödön 40—40 fill. és Nagy Sándor urak 20 fillért.

Lapunk állapota március végével.

Mult hó 22-én megjelent 8-ik számunkban kijelentettük, hogy minden havi utolsó számban közölni fogjuk a lapunk elterjedtségére és az előfizetések mikénti teljesítésére vonatkozó adatokat. Most ezeket az előző hónappal párhuzamban tüntetjük fel, hogy a tisztelt olvasóinknak módjukban legyen párhuzamot vonni a kettő között. Az adatok a következők:

Az előfizetések lejárta a következőleg alakult:

Lejárat:	Február	Március végén
1993 december	1	1
1904 március	1	1
„ június	1	1
„ augusztus	1	1
„ szeptember	1	1
„ október	5	5
„ november	1	1
„ december	12	12

láng egyre kisebb és kisebb lesz, azonképen a gyermek lélekzete is egyre gyengébb és gyengébbre válik. A fa sem lobog már, hanem egyetlen vörösen izzó csomóvá vált. Végre egészen besötétedett és még mindig, egyre ott ült, ölében a gyermekkel.

Egyszerre valami lángfellobbanás világította meg az ablakot. Hangos recscsenés követte, majd újabb lángnak a cikázása.

A recscsenés hallatára Esther felemelkedett s gyermekét kendőbe takargatva, az ágyra fektette, majd csendesen kinyitotta az ajtót.

Szitált az eső, de fák lombjainak a suhogása s a kicsiny patak loccsanásán kívül a sziklaparton megtörő hullámok mennydörgése is áthallatszott ide.

— Hajónak a roncsa, — mondta Esther s miközben bezárta maga mögött az ajtót, hozzátette még: — s a hulláról ellopott ruha is jobb az éhenhalásnál.

Gyors lábai csakhamar odahozták a sziklák aljába. Midőn a sikos szirteken lefelé igyekezett, hallotta, hogyan verik félre a városban a harangokat.

— Kockára teszem életemet a prédáért — sutogta magában, midőn hallgatózva megállt, hiszen, amit mi el nem foglaltunk, az a Chilwoorthy egyesületnek válik előnyére.

Összeszaggatott, sebesült kezekkel érte el a tenger partot. A levegő teli volt köddel, párával és tajtékkal, melyet a part sziklához verdesett tenger szétfosló hullámai magasra csaptak.

Esther nekitámaszkodott a sziklának, hiába erőlködén pillantásával áthatolni a sötétségen, míg csak egyu jobb villanás másik tömör sötét alakot nem mutatott meg neki, mely épen a sziklacsopotnak a tengerbe kinyuló egyik végében feküdt.

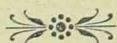
A fölötte lenyuló szikla tetejéről hozzá lehangzó beszéd elárulta neki, hogy Chilwoorthy tengerészei már közeledtek s hogy a mentőmunkálatok csakhamar kezdetüket veszik.

A szikla hasadákaiba kapaszkodva, Esther lassan-lassan előrenyomult, néha visszavetettvén a habok által, máskor végigöntetvén a felsistergő tajték által; előre

Lejárat:	Február	Március végén	
1905 március	8	7	"
" május	2	2	"
" június	9	9	"
" július	4	4	"
" augusztus	4	2	"
" szeptember	13	12	"
" október	2	9	"
" november	7	7	"
" december	180	151	"
1906 január	10	8	"
" február	16	10	"
" március	193	151	"
" április	12	11	"
" május	7	7	"
" június	104	127	"
" július	14	12	"
" augusztus	—	2	"
" szeptember	6	6	"
" október	1	2	"
" november	1	1	"
" december	—	21	"
1907 április	1	1	"
összesen:	645	645	

A mint fenti adatokból látható, előfizetéseink, illetve olvasóink száma a két hónap végével egyenlő dacára annak, hogy időközben többen hűtlenek lettek zászlóinkhoz, mert ezek helyét ismét új hivek siettek betölteni. Sajnos, hogy az anyagi oldal rosszabbodott, mert meg a múlt hó végeig csak 723 K 73 fillér volt a hátralék, ez a folyó hó végeig 851 K 92 fillérre szaporodott.

Reméljük, hogy a jövő negyed elejével ez a szomorú állapot meg fog változni s a lapunk mai számához azok részére, kiktől vagy a hátralék törlesztését, vagy a most lejáró előfizetés megújítását, vagy pedig mindkettőt várjuk, nem engednek ebben a reményben csalatkoznunk.

nyomult a sziklák nyulványán látható egy kis barlanghoz, melyhez közel a hajótörést szenvedett hajónak a roncsa feküdt.

Kis ideig ott ült egy keskeny sziklapárkányon megkapva a zaj, megijesztve a feléje közeledő ár által, mely a barlang szádája előtt már a kis lábait is mosta. Látta a fáklyákat, hallotta a szapora hangok zürzavarát, a mentőcsónak loccsanását, de nem értett a dologból semmit, egyre csak azt ismételvegetvén magában, hogy a »hulláról lelopott ruha is jobb az éhhalálnál.«

Egy hatalmas hullám majd lekapta a lábáról, s majdnem elvitte magával. Feleszmélve lábra ugrott s észrevette, hogy a víz már térdig ér. Majd, amilyen hamar jöttek a hullámok, ép oly hamar eltakarodtak megint, ott hagyva a homokban maguk után valami fekete tárgyat.

Esther kinyújtott s kutató kezei hideg, nedves arcra, majd sűrű szakálra bukkantak, azon akadtak meg.

Vadászati dolgok.

Vidravadászat.

A halnak alig van nagyobb ellensége a vidránál, a mi már abból is kitűnik, hogy egy vidra naponkénti ételmére legalább egy kiló hal szükséges, de a nagy példányok jóval többet is megesznek. Egyetlen vidra egy éven át 4—500 kiló halat elpusztít. Ezért aztán nem csoda, ha szorgalmasan üldözik a kártékony állatot. Csakhogy a vadászata igen nehéz, mert a vidra szerfelett óvatos és ravasz. Leginkább az általánosan ismert csapóvassal — vastörrel — szokták fogni, de bármiképp elrejtsek is ezt a vízparton, a vidra mégis legtöbbször észreveszi s nem megy bele. A vidra fegyverrel való vadászatának csak egy módja van; az eseteli, helyesebben éjjeli les, a mely rendkívüli türelmet kíván és mégis a legtürelmesebb lesvadász sem képes e rendkívül vigyázatos halrablóval szemben sikerhez jutni. Megnehezíti a vidra lesvadászatát már az a körülmény is, hogy a folytonos üldözése és az őszállapot napról-napra való tünedezésével a vidra hajdani nagy száma is folyton apadóban van. Hajdan a felső Tiszának egykori dugványai és nádasai Rákamaztól fel egész Kisvárádig, a Bodroghöz és a Szamosköz le az ecsedi lápig, megannyi fészkei voltak a vidrának. Majd minden rétközi faluban volt még az 50-es években egy-két ember, a ki a vidrafogásokkal foglalkozott s egyik-másik télen át 10—20 vidrát is fogott s a vidra bőrének darabját 5—6 sőt 7 forintjával adta el.

A szabolcsmegyei besztercei lápon Vay Abrahám gróf egy izben néhány óra aiatt 20 vidrát fogott és lövetett le.

Diadalmas kiáltással térdelt le az alak mellé s a szerencsétlennek minden zsebét kifordítva, értékes dolgok után kutatott. De nem talált mást, csak néhány értéktelen okmányt.

Aztán a kabátja alá nyult s a víztől csurgó keze csakugyan ráakadt arra, amit keresett; a derék köré tekert pénztüszőre. De nem tudta megtalálni a kapsot s lázas sietségtől ösztökélve, rángatni kezdte azon reményben, hogy azt csak kiszakítja.

A férfi nyögést hallatott, de Esther még mindig csak rángatta a tüszőt erőszakos vad módon, miközben kezeit a kabátgombokon nem egyszer meg is sebesítette. Most a férfi újból megmozdult s újabb sóhaj dagasztotta keblét.

Esther elbocsájtotta és a partlakók régi csatakiáltását hallatva, e szavak mellett; »a hulláról lelopott ruha is jobb az éhhalálnál,« egy éles követ kapott fel a földről.

E percben egy lámpának a fénye világította meg a barlangot; még Esther is, amint még mindig térden

A rétközi vidrafogók egészen eredeti, ma már alig ismert és gyakorolt módon »fogták« a vidrát s e célra nem löfegyvert, hanem hosszunyelvű lápmet-metszőt használtak, a melylyel egyszerűen fejbekólintották a lélegzés végett felbukkanó négy lábú rablót. A vidrának ugyanis az a szokása van, hogy vízfagyasztó télen tartózkodási területének több helyén kör alakú halászó-lékeket nyál magának a jégbe, a melyeket befagyni nem enged s a befagyástól naponta többszöri felverés által óv meg. Tehát a vidrának erre a szokására alapították a vidrafogók biztos fogási módszerüket, segítő társakul betanított kutyákat is használván, a melyek közreműködésével a vidrát a havon nyomozták és ha friss nyomok nyílt lékekhez vezettek s ennek alapján a vidra jelenléte nyilvánvalóvá lett, vette kezdetét a tulajdonképeni hajsza: a fogás.

Mindenekelőtt minden nyílt léknél egy lápvágóval felvegyerezett ember foglalt állást, azután pedig a kutyákkal néhány ember a közeli vagy a környező sűrűsökhöz ment, a mely néven a rétköziek a nád, sás, gyékény, káka, vizitők, sulyom s más minden növények elkorhadt gyökerei és száraiból századokon át alakult törmelékét értették.

Ezen száz meg ezer gyökérnek össze-vissza szőtt hálózatában volt ugyanis a vidra tanyája, melyből valószínű alagutak vezettek halászó-helyeire, úgy, hogy az alagutból egyenesen a vízbe s onnan ismét észrevétlenül vackába mehetett. A hajtóknak az volt a céljuk, hogy a vidrát a vaczából kizavarva, járásán át a vízbe kényszerítsék, minek céljából a bokrok tövét, az odvas fák alját stb. fejszefokával megkopogtatták, míg az ebek a jég fölött szimatolva, fülvél, jelezték a megriadt vidra haladási irányát, egyet-egyet vakkantva s mérgesen a jéghez vagy gazhoz kapva, ha a bujdokló halzsíványt közelükben érezték.

Igy folyt a hajsza mindaddig, míg a vízbe menekült fáradt vidra végre valamelyik léken a fejét föl nem ütötte lélegzetvételt végett, a midőn is azután a jól irányzott fejbe koppantást ritkán kerülte el.

Z. L.

állva, felemelt kezében az éles kövel a félig elalélt férfi fejét bezuzni készült.

Szemei követték a fénysugárt, amint az a férfi arcáig kuszott, hogy azután ott megálljon, megpihenjen.

Reszketés fogta el. [Szemei majdnem kipattantak a fejből, de a karja még mindig magasra volt emelve.

Most lehanyatlott. A kő a sziklához ütődött. Esther pedig az önkívületben fekvő testre vetette magát. Férfje volt.

Angolból ford.: *Varjas Károly*.

A d o m á k.

Miért? Miért kell a katonának minden feljebbvalója előtt tisztelgani?

Azért, hogy be ne csukják.

Hasznos tudnivalók.

Az állatok itatása.

Az állatok testében végbemenő anyagcserénél fontos szerepe van a víznek. Már a táplálék vételénél megkönnyíti az őszerágást és a lenyelést. Az emésztésnél azért szükséges, mert a táplálék csakis oldott állapotban képes hatni, másrészt a lenyelt eledelnek elég hignak kell lennie, hogy a gyomor és bélrendszer szöveteibe behatolhasson. A tápanyagok tova szállítása a véredényekbe és a nyákmirigyekbe, továbbá a kiválasztott anyagok eltávolítása a légzés és vizelet útján szintén a víz közreműködésével történik. Szerepel a víz még mint hőszabályozó is, amennyiben folytonos kigőzölgése által leköt egy bizonyos mennyiségű hőt és ezáltal védi a testet túlságos felhevüléstől vagy lehűléstől.

Ezen sok funkció mellett, melyeket a víz az állati szervezetben teljesít, igen természetes, hogy hiányos vízfelvétel zavarokat idéz elő. Csekély vízfelvétel késlelteti az emésztést és a gyomorban a tápanyagok felvételét és akadályozza a nitrogén tartalmú részeknek az anyagcsere útján való kiválasztását. Tartós folyadékhiány sűrűsíti a vért és emeli a test hőfokát. Ezen, a lázhoz hasonló állapot következménye, hogy az állati test fehérsége és zsirtartalma felémésződik; és ez addig tart, míg a test a normális vízmennyiségét ismét megkapja. Növendék állatoknál a víz elvonásával, vagy rendetlen itatásnál, zavarok állnak elő a fejlődésben. Ha a vízfelvétel csekély, az állat kevesebb szilárd anyagot vesz fel táplálék gyanánt és ha egyszer-másszor ismét több vizet kap, elkezd hányni vagy pedig hasmenést kap.

Attól nem kell tartanunk, hogy az állat túl sok vizet vesz magához, különösen akkor nem, ha teljesen tetszés szerinti időben ihatik. Kivétel csak az az eset, mikor az állat sok sót kap vagy pedig dus víztartalmú táplálékot.

A tapasztalat és kísérletek beigazolták, hogy a táplálék 1 kg. száraz anyagához, a sertés átlag 7—8, a tehén 4—6, az ökör 4—5 a ló 2—3, a juh pedig 2—3 kg. vizet vesz magához. Természetesen számba kell itt venni az állat tartózkodási helyének hőmérsékletét is; ha ez magas, nagyobb a vízszükséglet, ha ellenben alacsonyabb, kisebb. Tulsok víz felvétele pettyesíti és puffasztja a szöveteket, ami szintén káros.

Az ivóvíz legyen mindig tiszta és 9—15°C. foknyi. Ennél hidegebb víz vagy táplálék, hátráltatja az anyagcserét és meghűlést is okozhat. Hogy a víz hőfokának mily befolyása van az anyagcserére, következőkből is kitűnik. Ha egy szarvasmarhának napi 50 kg. vízszükségletét egyszer 5° C. máskor 15° C. vízzel látjuk el, akkor — ahhoz, hogy az állat hőmérséklete állandóan 39° C. normális legyen, az első esetben

1700, a második esetben 1200 hőegység (Caloria) szükséges, mely hő előállítására az első esetben 452, az utóbbi esetben 319 g. nitrogénmentes anyag elégeése szükséges. Más szóval az első esetben 14·8% utóbbiban 10·4% erély vész el az állatnak nyújtott tápanyagból. Jól táplált tejelő vagy hizott állatoknál a testben annyi hő van, hogy a víz felmelegedése az állati testben végbe megy nagyobb tápanyag-mennyiségek elvonása nélkül. Különösen akkor áll ez, ha az állat itatása nincs időhöz kötve, hanem ihatik az állat amikor jól esik.

Másképp áll a dolog az oly állatoknál, melyek csak a szükségfentartási táplálékot kapják; ezeknél a hideg ivóvíz tetemes mennyiségű tápanyag elégeését vonja maga után.

A jó ivóvíz mindig szag- és szintelen legyen; ne legyenek benne ammoniák vagy salétromsavas sók, továbbá ne tartalmazzon sok salétromot, konyhasót vagy más szerves anyagot. Ha a kutak nem állanak trágya-domb vagy trágyalé-gödör közelében, a teteje pedig állandóan be van fedve, úgy a víz általában tiszta. Legérzékenyebb tisztátlan víz iránt a ló és a juh.

A szarvasmarhát legjobb akkor itatni, ha már magához vette a száraz tápanyagot. Lovakat legelőnyösebb etetés előtt itatni: de ha fel vannak hevülve, vagy sokáig szomjaztak, óvatosnak kell lenni. és addig nem szabad megitatni, míg valamennyire le nem hűltek, legjobb ha előbb kis adag szénát adunk nekik. Tejelő állatoknál, juhoknál, sertéseknél és ígás állatoknál legjobb, ha a víz mindig rendelkezésére áll. Legyen azonban gondunk arra, hogy ez a víz is mindig tiszta és élvezhető legyen.

K. N. J.

KÜLÖNFÉLÉK.

Ki találta föl a puskaport?

A középkor vége felé vívott háborúk sorsát egy váratlan esemény nagyon megváltoztatta, a puska por föltalálása. E robbanó szer föltalálását a hagyomány Svarc Bertalan freiburgi szerzetesnek tulajdonítja, a ki azonban a költött alakok közé tartozik. Ma már tudjuk hogy e robbanó szert Kinában használták föl először, nem puskapornak ugyan, hanem röppentyű készítésére. Ezekről vették át az arabok, a kik már lövésre használták és a harctéren is alkalmazták. Határozottan mondhatjuk, hogy a granadai mórok 1223-ban már ágyúval ostromolták Bazát. A keresztény írók közül Markus Grékus volt az első, ki a puskapornak hadi célra való alkalmazásáról megemlékezik. Albertusz Magnus s Bacon Roger leírták a puska por készítésének módját. Franciorszámban már 1326-ban, Németországban Augsburgban 1340-ben volt már puskaporgyár; ez államokat ha nem is előzte meg Angolország a gyártásban, az bizonyos, hogy a

lövőszér ügyes alkalmazásában az első volt. A puska por használata leszállította a páncélos seregek értékét, mert csakhamar kitűnt, hogy romboló hatása ellen a páncél és sisak nem nyújt védelmet és hogy a puska-val ellátott gyalogság fölött a páncélos lovasság dalmaskodni nem képes. Az első nagyobb háború, a melyben a puska port állandóan alkalmazták, az angol-francia háború volt.

A leggyorsabb állatok. Ha az összes négy-lábu állatok versenyre kelnének, az első díjat okvetlen a gazella nyerné el, a mely másodpercenként természetesen csak rövid ideig, huszonhét méternyi utat tud befutni. A versenylő is csak huszonöt métert és a leggyorsabb lábu kutya, az orosz agár is csak husz métert fut percenként. Hayes, a híres sarki utazó, emlékirataiban megírja hogy a félvad eszkimó kutyával, a mely száukája elé volt fogva, tizenegy kilométernyi utat tudott megtenni huszonnyolc perc alatt. A versenylő után nyomban a nyul következik, a mely, ha üldözik, ezer méteren fölül utat tesz meg percenként, de rendes körülmények között is négyszáz métert ér el. Utána a zsíráf, majd a rénszarvas és a farkas következik. Az utóbbit, főleg, ha az éhség kergeti, lehetetlen elérni. A madarak közül az elsőség a fecskét illeti meg, a mely ötszáz kilométernyi utat tesz meg óránként. Még a halakról sem szabad megfeledkeznünk, a melyek közül a leggyorsabb a delfin a maga harminchét kilométerével óránként és a hering, mely huszonkét kilométernyi sebességgel uszik.

Ezüstlakodalom. Nem is hinné az ember, hogy az ezüstményegző ünneplése egész Capet Hugó király koráig húzódik vissza. A király egy alkalommal meglátogatta a nagybátyját egy majorságban. A majorság természetesen csak kiegészítő része volt egy nagy birtoknak, de itt ebben a csöndes kertben a király pompásan érezte magát. Zajtalanul dolgozgatott egy öreg cseléd, a kit nem győztek eléggé dicsérni a királynak. Hü mint az arany és igaz ember! Ezekkel a jelzőkkel díszíté gazdája. De ugyanilyen dicsérőleg nyilatkozott a ház urnője egy nőcselédéről is, a kit e miatt a király fölséges színe elé is bocsátottak. A király az asszonyhoz fordult és így szólott:

Én többre becsülem a derék nőcselédet a férfi-cselédnél, mert az asszonynak huszonöt évig dolgozni nagyobb teher és önmehtagadás, mint a ferfinak. Meg is jutalmazlak. Ez a majorság legyen a tied. De az asszony életének koronája a derék férj és ha te is óhajtod, akkor legyen a tied az az ember, a kivel már amugy is együtt etted huszonöt éven át a becsületes munka kenyerét. De felség! hebegte a férfi. Nézzéd ősz fürteimet! Mit tesz az? Hát tartsatok ezüstlakodalmat! És ezzel saját ujjáról levette a gyűrűt és a piruló asszony ujjára huzta. Az ezüstlakodalom eszméje a könnyen lelkesülő franciáknak nagyon tetszett és azóta ott szokássá vált a házasság huszonötödik fordulóját megünnepelni. Természetesen átvették ezt a szokást a más országok is.

H I R E K.

Erdősítés állami segítése. A földmivelési miniszter azokat az anyagilag szorultabb helyzetben lévő birtokosokat, a kik a közgazdasági érdekből befásítandó kopár, futóhomokos, vízmosásos területeken önként erdősítéseket sikerrel foganatosítottak, mint a megelőző években, 1905. évben is állami segítségben részesítette. És pedig 938 birtokos részére mintegy 4290.28 katasztrális hold területen végzett erdősítésért 99.381 korona 50 fillér állami segítséget folyósított.

Az elátkozott ház. Zólyomradvány községben, Korcsek János kovácmester háza valóságos bucsujáró hely néhány hét óta, mert az a hír terjedt el, hogy ott szellemek garázdálkodnak. Éjszakánként a kovács lakásán mindenféle tárgy leröpül helyéről s ezt a játékot — a falubeliek állítása szerint — szellemek üzik. A messze vidékről özönlik a nép a községbe, sőt a városi urak is meg-megjelennek ott, hogy a csodát lássák. A minap este vagy ötvenen szorontak a kovács szobájában s kívül több százan ostromolták a házat, hogy bejuthassanak. Annyira veszedelmes volta a helyzet, hogy Besztercebányáról csendőroket kellett hívni a tömeg szétoszlátására. A hatóság megindította a vizsgálatot Korcsek ellen, mert az a gyanu, hogy ő tréfálja meg a sötétben a babonás népet.

Öngyilkos aggyastyán. Pécsről jelentik, hogy a Dráva melletti Rétfaluban öngyilkos lett Varga János egy kilencven éves aggyastyán. Holtestét a Drávából a halászok fogták ki s mivel napok óta eltűnt ember holtestén külérőszak nyomai nem látszóttak, bizonyára életunalomból maga ölte magát a Drávába.

Buszuálló férj. Jantó Mihály botpaládi (Szatmármegye) lakos felesége Kovács György Szárazberki lakossal megszökött s vele közös háztartásra lépett. A megcsalt férj erre felesége elcsábítójának házat télnék idején felgyújtotta, úgy hogy az tizenegy tagból álló alvó családjával csaknem odaégett. Idejekorán kivonult tűzoltóságnak sikerült a benszorult családot a már összeomlófélben levő házból kimenetlni. A gyújtogatót a csendőrség elfogta s beszálította a szatmári ügyészség fogházába.

Életunt legény. A déli vasut bagolasánciállomása közelében a budapest-nagykanizsai gyorsvonat nyílt pályán megállott, mert egy 18 éves bagolasanci legény, Kő József mindenáron meg akart válni az élettől és a gyorsvonat elé lefeküdt a sínekre. A vonatvezető azonban még kellő időben észrevette s a vonatot nyílt pályán megállította. Kő Józsefet csak nagy erőfeszítéssel tudták bevinni a vonatvezető kocsijába. Az öngyilkosjelöltet Nagykanizsán átadták a rendőrségnek, ahonnan szüleihez szállították.

Agyonvert magyar munkások. Észak-Karolinában, mint Londonból jelentik, gyászos sorsra jutott néhány magyar és olasz munkás. A munkások, a kik egy vasut építésénél dolgoztak, összevesztek a felügyelőjükkel, a ki amerikai ember. A szóváltásból verekedés lett, a munkások megtámadták a felügyelőt a ki dühében fölkapott egy nehéz vasrudat s hét magyar és olasz munkást agyonvert.

Szerkesztői üzenetek.

Harók József urnak. Iza. Arról, hogy Segesvár városánál ki lett kinevezve, — sajnálatunkra — nem értesíthetjük, mert arról magunknak sincs tudomásunk. A pályázati kérvények bizony sok helyütt nagyon későn kerülnek elintézésre, annyival inkább, mert erre határidőt semmiféle rendelet nem szab. **Oltyán László** urnak. Felmér. A méhészeti tanfolyamnak mikor való megtartásáról szóló hirdetményt lapunk jövő száma fogja teljes terjedelemben hozni, addig is értesítjük, hogy a kérvényt legkésőbb április hó 22-ig kell a földművelésügyi minisztériumhoz felterjeszteni. **Wáncsa Mihály** urnak. Bukova. Megrendeltük az Országos Erdészeti Egyesületnél. Előfizetése mult év végével járt le

A kiadóhivatal postája.

Matyeások Ferenc urnak. Podbjel. Elhatározását kivált most, midőn a járási kartársak mozgalma ismét akuttá vált, fellette sajnáljuk s reméljük, hogy azt megfogja változtatni. Most nem a zászló elhagyására, hanem inkább a köréje való csoportosulásra van szükség. Egyelőre kívánságához képest az előfizetők sorából töröltük. **Vári László** urnak. Almaszeg. Az Évkönyv címére szóló 2 koronát vettük s azt a lap előfizetésére elszámoltuk. **Huszthy Károly** urnak. Nyitra. Az Évkönyv II-ik évfolyamára beküldött 2 koronát — miután azt a nagy részvétlenség miatt egyelőre nem adhatjuk ki, a lap előfizetési díjába számítottuk be, mint ezt már előzőleg másoknál is megtettük. Ha Ön erre nézve figyelmünket felhívja, már szinte régebben átszámítottuk volna. **Klespitz János** urnak. Petendpuszta. Ha megírja, hogy mely számai hiányoznak, szívesen utánküldjük. **Lengyel Mihály** urnak. Az elmaradt számot utólag még egyszer megküldtük. **Rusz Demeter** urnak. Gyér. Junius 30-ig van előfizetve.

Hirdetések és pályázatok.

Állást keres.

28 éves, nős, szakvizsgázott erdőőr, ki jól ért a fővad gondozásához, az apró vad neveléséhez és hálóval való befogásához, duvadak pusztításához, az erdészeti teendők minden ágazatában jártas; most is nagyobb uradalomnál van alkalmazva, állását pedig csak a nehéz megélhetési viszonyok miatt kénytelen elhagyni.

Címe megtudható az Erdészeti Ujság szerkesztőségénél. 2—10.

Pályázat erdőőri állásra.

A marosvécsi hitbizományi uradalomban egy erdőőr kerestetik azonnali belépésre.

Évi javadalmazás: 360 korona készpénz, 18 hektl. gabona, 0.40 hektl. paszuly, 1 k. hold tengeri vetés, 36 négyzetöl kender vetés, 1 darab fejős tehén téli és nyári tartása, 1% jutalék az erdőeladásokból, 10% jutalék az erdei kártérítésekéből. Szabad lakás és szabad tűzifa, konyhakert.

Ezen állásra oly intelligensebb nős és egészséges egyének pályázhatnak, a kik a magyar és román nyelvet teljesen bírják.

Bizonyítványi másolatokkal — melyek vissza nem adatnak — szabályszerűen felszerelt kérvények alulírottához küldendők be.

Palotailva (Maros-Tordamegye.)

Blätterbauer József,

urad. főerdész.

1—2

Nyomatott **Stegmann János** könyvnyomdájában Szászsebesen

ERDÉSZETI UJSÁG

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „
PÉNZKÜLDEMÉNYEK:	
a »Szászsebesi ipar- és gazdasági hitelszövet- kezet« címére Szászsebesen küldendő.	

Megjelenik minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSZKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fil. Ajánlköztásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fil. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
— sékelt díjak egyezség szerint. —

X. évfolyam.

Szászsebes, 1906, Március. 29.

13. szám.

TARTALOM:

1. Vezércikk: Irány választás. 2. Második cikk: Jótékony táncmulatságok. 3. Lapunk állapota március végén. 4. Tárca: Mit vett ki a tenger. 5. Vadászati dolgok. 6. Hasznos tudnivalók. 7. Különpfélék. 8. Hírek. 9. Szerkesztői üzenetek. 10. A kiadóhivatal postája. 11. Pályázatok és hirdetések.

Blum és Társa

Elsőrangu egyenruházati intézet

BUDAPEST IV., Kossuth Lajos-utca 14–16. sz.

Mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállításu

erdészeti és erdő altiszti egyenruhák

nemkülönbén felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt — a betekinthető számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt megrendelők legteljesebb megelégedésére hoztuk kivitelbe.

Polgári ruhák

a legujabb francia- és angol-divat szerint, szinte jutányos árban készittetnek. Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készséggel beszerzünk és a vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk.

Kívánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megrendeléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. — Bármily esekély megrendelés is a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel:

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udvari szállítók.

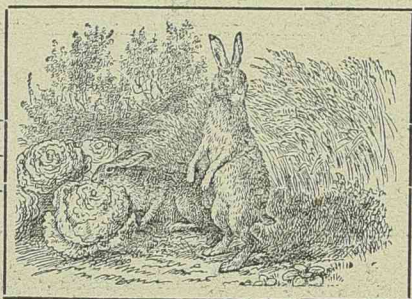
Ő cs. és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltóságú földmívelésügyi Miniszterium hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület“ rendes tagjai.

Élő vad!

Élő foglyokat, fácánokat, nyulakat őzeket, szarvasokat, vad tengerinyulakat, baglyokat és minden más állatokat magas áron vásárol az Élőállat kiviteli vállalat és állatnagyereskedő

O. FRANK, Wien V.,

Zentagasse 48. szám!

Továbbá szállítok mindennemű élő-vadat és más első minőségű állatot. Minden vadásznak és vadászat-kedvelőnek nélkülözhetlen tanácsadóval ellátott

— képes árjegyzéket —

ingyen és bérmentve küldök. — Csoportos nyulfogáshoz saját hálóimat és foglyok s fácánok szállításához saját csomagolási eszközeimet bérmentve küldöm meg.

Ogris M. Fegyvergyára
FERLACH (Karinthia)

Aranyérem:
Páris 1900.

46 remekelés.

! Forradalom!

— a fegyvertechnika terén. —

A kettős hatású önműködő biztosító és ellenbiztosító **Tambour szabadalom az összes rendszerű fegyvereknél** rögtöni lőkészenlétet és egyszersmind abszolút biztosítást ad véletlen elsülés ellen.

A töltött fegyver **felhuzott kassal beállított rögtönzővel**, bármily helyzetben a

Tambour

szabadalom által minden fegyver veszélytelenné lesz, akár csak egy sétabot.

Kérjen erről ingyen prospektust!

Különlegesség könnyű hármas fegyverekben 2-8—3 kg-ig.

Magyar árjegyzék ingyen és bérmentve.

Magyar levelezés!

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

Alapított 1847.

Brausweller János
Szegeden. Cs. és kir. kizárólagosan
szab. chronometer- és műorás, főtárlálója
a remontoir ingaóráknak
stb. stb.

ÓRÁK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással
RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltetnek.

SZÁMTAN

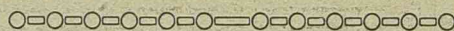
a m. kir. erdőőri szakiskolák, az erdőőri szakvizsgára magán uton készülő és erdőaltisztek részére.

Irta: **Béky Albert,**
m. kir. erdész

a szászsebesi m. kir. erdőrendezőség vezetője.

Kapható: Az Országos Erdészeti Egyesületnél (Budapest V., Alkotmány-utca 6.)

Ára: 2-40 K, bérmentve 2-60 K.

Előfizetési felhívás.

Minden valamire való vadásznak büszkeségét képezik a szép **agancsok** — s az agancskultusznak talán sehol a világon nincsenek lelkesebb hivei, mint nálunk; — annál sajátságosabb tehát, hogy vadászirodalmunkban e szakra vonatkozólag egyetlen összefoglaló szakmunkával se birunk! Pedig ilyen műre, mely az **agancstant** minden részletre kiterjedőleg alapjában öleli föl: szükség van; szükségük van különösen a hivatásos vadászoknak, erdészeti altiszteknek s általában a vadászati alkalmazzottaknak, mert a magánerdőbirtokos vadászat kultuszában való tökéletesebb tájékozottságot s főleg az agancsokhoz való hozzáértést kíván; utóbbit pedig tisztán gyakorlati alapon elsajátítani lehetetlenség.

Talán éppen ez a körülmény lebegett a „Nemzeti Casino“ ama néhány fényes nevű vadászsport-matadorának szeme előtt, kik megpendíték s hozzám adreszálták egy ily mű létrehozásának eszméjét, a melyet én készséggel ezennel akceptálok is, és szívesen felveszem a tollat, hogy: **„Az agancs és szarv a vadászat kultuszában“** cím alatt vadászati szakirodalmunkban hézagpótló agaucstani munkát megírjam, mely összefoglalóan ismertetni fogja a **szarvasfélék** gim-, jávor-, öz- és däm vad agancsának, továbbá a zerge, mufflon stb. fejdíszének keletkezési történetét, kialakulási viszonyait, fejlődéstanát, az általánosságokat a mai agancs (és szarv) fejlődésében a forma és tagozás alapján ismerteti vadászati és tudományos szempontból, diszes kivitelű ábrákkal illusztrálva.

A mű előfizetési ára diszes kötésben, illusztrálva: 2 forint.

Az előfizetések nevemre címezve (Budapest II. Csalogány-utca 26. szám) **küldendők.**

Végül van szerencsém becses tudomására hozni, hogy művem már eleve azon nagybecsű kitüntetésben részesült, hogy szerencsés lehetek két fényes név égisze alatt közrebocsájtani azt, a mennyiben **Nádasdy Ferencz gróf** és **Bánffy Dezső báró** ő excellenciáik, két országos egyesületünk nagyérdemű elnökei: kegyesek voltak megengedni, hogy műveimet nekik dedikálhassam.

Hazafias tisztelettel:

Lakatos Károly,

a „Sportélet“ társszerkesztője és a „Magyar Erdész“ főmunkatársa stb.

Stainer Gyula

cs. és kir. udvari szállító
KÖRMEND.

Kéri az érdeklődő vevőközönséget hogy a tavaszi erdei magvak és facsemeték beszerzésénél **m a g y a r** iparvállalatát, mely évről-évre nagyobbítva és tökéletesítve lesz, pártfogolni sziveskedjék!

Hazai ipar és termelés!

Mindennemű bel- és külföldi

fenyőmagvak

a legmagasabb csirakéesség szavatolása mellett. —

Kocsányos-cser-vöröstölgy és

bükk makk

szakszerűen áttelelt minőségben!

Lambfamagvak

Gyümölcsmagvak

} utolsó
termés.

Fümagvak

Fümagkeverékek

} megbízható
minőségben.

Fülevelű csemeték

Lambfa

Gyümölcsvadoncok

Előszövények

} dűs
növény-
zettel

Fajburgonyák

kísérleti célokra
és vetésre.